

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๗/๒๕๕๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือลาออกของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ : นายบวรพันธ์ [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงหัวหน้า
กลุ่มงานให้บริการ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือตอบยืนยันการสอบถามนายจ้างจากสำนักงานประกันสังคม จังหวัดฉะเชิงเทรา
๒. หนังสือลาออกของผู้อุทธรณ์

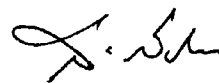
สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๒/๑๕๘๘๗ ลงวันที่ ๒๖
มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นการรายงานข้อเท็จจริงของ
สำนักงานประกันสังคมจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงส่งสำเนาหนังสือดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับ
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่ได้รับจากนายจ้าง เป็นข้อมูลข่าวสารทางราชการที่อยู่
ในความครอบครองดูแลของหน่วยงานของรัฐ หากเปิดเผยอาจเสียหายต่อนายจ้างผู้ให้ข้อมูล จึง
ไม่สามารถเปิดเผยต่อบุคคลภายนอกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
มาตรา ๑๕ (๖) ประกอบกับเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัย
ของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓
สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยเป็นลูกจ้างของบริษัท [REDACTED]

[REDACTED] จำกัด เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ นายจ้างได้บอกเลิกจ้างผู้อุทธรณ์ และให้ผู้อุทธรณ์ยื่นใบลาออกในวันเดียวกัน โดยอ้างว่าเพื่อรักษาประวัติผู้อุทธรณ์ทั้งได้มีการขมขู่ผู้อุทธรณ์ให้ยื่นใบลาออก ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์ได้ไปขึ้นทะเบียนหางานและยื่นขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานที่สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครเขตพื้นที่ ๘ โดยให้เหตุผลในการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างจากนายจ้างรายสุดท้ายว่าถูกเลิกจ้าง สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ได้ตรวจสอบข้อมูลจากฐานทะเบียนผู้ประกันตนของสำนักงานประกันสังคมพบว่า ผู้อุทธรณ์เคยทำงานเป็นลูกจ้างของบริษัท [REDACTED] จำกัด และสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ โดยนายจ้างให้เหตุผลการเลิกจ้างว่าลูกจ้างลาออก เมื่อพบว่าข้อมูลการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างแตกต่างกัน สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ จึงได้เรียกผู้อุทธรณ์ไปพบเพื่อขอทราบข้อเท็จจริง ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์แจ้งต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ว่านายจ้างเลิกจ้างผู้อุทธรณ์ โดยจ่ายค่าชดเชยให้พร้อม กับนำสำเนาหลักฐานการจ่ายค่าจ้างและค่าชดเชยไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ จึงมีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๒/๖๖๓๕ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงประกันสังคมจังหวัดฉะเชิงเทราขอความร่วมมือตรวจสอบสาเหตุการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างของผู้อุทธรณ์ และสำนักงานประกันสังคมจังหวัดฉะเชิงเทรา มีหนังสือ ที่ ฉช ๐๐๒๕/๙๓๑๓ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐ แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นใบลาออกกับนายจ้างจริง พร้อมแนบสำเนาหลักฐานใบลาออกของผู้อุทธรณ์ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ได้มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๒/ปย ๒๓๕๙๙ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งสิทธิการจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามฐานข้อมูลที่ปรากฏโดยจ่ายเป็นกรณีลาออกว่า ผู้อุทธรณ์มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีว่างงานจำนวน ๙๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จำนวนเงินวันละ ๑๕๐ บาท ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

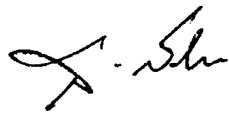
๑. หนังสือตอบยืนยันการสอบถามนายจ้างจากสำนักงานประกันสังคม
จังหวัดฉะเชิงเทรา

๒. หนังสือลาออกของผูุ้ทธรณ์

สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑
ให้แก่ผูุ้ทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผูุ้ทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่ง
สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้เป็นหลักฐาน
ประกอบการฟ้องร้องที่ศาลแรงงานภาค ๒ ต่อไป

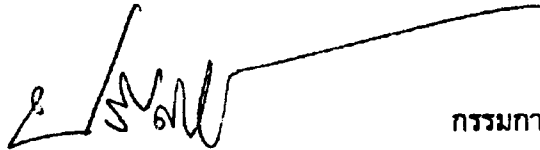
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือลาออก
ของผูุ้ทธรณ์ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของผูุ้ทธรณ์ที่ให้ไว้แก่นายจ้าง อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็น
ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง โดยนายจ้างได้มอบข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าวให้อยู่ในความครอบครองของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าวจึงไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม แต่จะเป็นประโยชน์แก่ผูุ้ทธรณ์
ในการปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน
ของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสาร
ตามอุทธรณ์ดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ เปิดเผยหนังสือลาออก
ของผูุ้ทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผูุ้ทธรณ์

(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

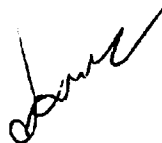
กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายธีรหาญ ไตมรศักดิ์)